

قطبه بدون نقطه مضرت امیرالمومنین (ع) این قطبه ظاهرا در عقد نکاحی از جانب آن مضرت ایراد شده است که متن و ترجمه‌ی آن از نظراتان می‌گذرد:

الْحَمْدُ لِلَّهِ أَهْلِ الْحَمْدِ وَأَحْلَاهُ، وَأَسْعَدَ الْحَمْدِ وَأَسْرَاهُ، وَأَكْرَمَ الْحَمْدِ وَأَوْلَاهُ. الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، لَا
وَالِدَ لَهُ وَلَا وَلَدَ. سَلَّطَ الْمُلُوكَ وَأَعْدَاهَا، وَأَهْلَكَ الْعِدَّةَ وَأَدْحَاهَا، وَأَوْصَلَ الْمَكَارِمَ وَأَسْرَاهَا، وَسَمَكَ
السَّمَاءَ وَعَلَّاهَا، وَسَطَّحَ الْمِهَادَ وَطَحَاهَا، وَوَطَّدَهَا وَحَاهَا، وَمَدَّهَا وَسَوَّاهَا، وَمَهَّدَهَا وَوَطَّاهَا، وَ
أَعْطَاكُمْ مَاءَهَا وَمَرَعَاهَا، وَأَحْكَمَ عَدَدَ الْأُمَمِ وَأَحْصَاهَا، وَعَدَّلَ الْأَعْلَامَ وَأَرْسَاهَا. الْإِلَهِ الْأَوَّلُ لَا مُعَادِلَ
لَهُ، وَلَا رَادَ لِحُكْمِهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمَلِكُ السَّلَامُ، الْمُصَوِّرُ الْعَلَامُ، الْحَاكِمُ الْوَدُودُ، الْمُطَهِّرُ الطَّاهِرُ،
الْمَحْمُودُ أَمْرُهُ، الْمَعْمُورُ حَرَمُهُ، الْمَأْمُولُ كَرَمُهُ. عَلَّمَكُمْ كَلَامَهُ، وَأَرَاكُمْ أَعْلَامَهُ، وَحَصَّلَ لَكُمْ أَحْكَامَهُ، وَ
حَلَّلَ حَلَالَهُ، وَحَرَّمَ حَرَامَهُ. وَحَمَلَ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) الرِّسَالَةَ، وَرَسُولَهُ الْمُكْرَمَ الْمُسَدَّدَ،
أَلْطَهَرَ الْمُطَهَّرَ. أَسْعَدَ اللَّهُ الْأُمَّةَ لِعُلُوِّ مَحَلِّهِ، وَسَمَّوْ سُوْدُدِهِ، وَسَدَادَ أَمْرِهِ، وَكَمَالَ مُرَادِهِ. أَطَهَرَ وَوَلَدَ آدَمَ
مَوْلُودًا، وَأَسْطَعَهُمْ سُعُودًا، وَأَطَوَّلَهُمْ عَمُودًا، وَأَرَوَاهُمْ عُودًا، وَأَصَحَّهُمْ عُهْدًا، وَأَكْرَمَهُمْ مُرْدًا وَكُهُولًا.
صَلَاةُ اللَّهِ لَهُ لَيْلَةُ الْأَطْهَارِ مُسَلَّمَةٌ مُكْرَرَةٌ مَعْدُودَةٌ، وَلَيْلٌ وَدِهْمٌ الْكِرَامِ مُخَصَّلَةٌ مُرَدَّدَةٌ مَا دَامَ لِلْسَّمَاءِ أَمْرٌ
مَرْسُومٌ وَحَدٌّ مَعْلُومٌ. أَرْسَلَهُ رَحْمَةً لَكُمْ، وَطَهَّارَةً لِأَعْمَالِكُمْ، وَهُدُوءَ دَارِكُمْ وَدُحُورَ عَارِكُمْ وَصَلَحَ
أَحْوَالِكُمْ، وَطَاعَةً لِلَّهِ وَرُسُلِهِ، وَعِصْمَةً لَكُمْ وَرَحْمَةً. اسْمَعُوا لَهُ وَرَاعُوا أَمْرَهُ، حَلَّلُوا مَا حَلَّلَ، وَحَرَّمُوا مَا
حَرَّمَ، وَاعْمَدُوا - رَحِمَكُمُ اللَّهُ - لِدَوَامِ الْعَمَلِ، وَادْحَرُوا الْحَرِصَ، وَاعْدِمُوا الْكَسَلَ، وَادْرُوا السَّلَامَةَ وَ
حِرَاسَةَ مُلْكٍ وَرَوْعَهَا، وَهَلَعَ الصُّدُورَ وَحَلُولَ كَلِّهَا وَهَمَّهَا. هَلَكَ وَاللَّهِ أَهْلُ الْإِصْرَارِ، وَمَا وَلَدَ وَالِدٌ
لِلْإِسْرَارِ، كَيْفَ مُؤَمِّلٍ أَمَّلَ مَا أَهْلَكَهُ، وَكَيْفَ مَالٍ وَسِلَاحٍ أَعَدَّ صَارَ لِلْأَعْدَاءِ عِدَّةً وَعِمْدَةً. اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ
دَوَامُهُ، وَالْمُلْكُ وَكَمَالُهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَسِعَ كُلَّ حَلِيمٍ حَلِيمُهُ، وَسَدَدَ كُلَّ حَكِيمٍ حَكِيمُهُ، وَحَدَرَ كُلَّ عِلْمٍ
عِلْمُهُ. عَصَمَكُمُ وَوَلَاكُمُ، وَدَوَامَ السَّلَامَةِ أَوْلَاكُمُ، وَلِلطَّاعَةِ سَدَدِكُمُ، وَلِلْإِسْلَامِ هِدَاكُمُ، وَرَحِمَكُمُ وَسَمِعَ
دُعَاءَكُمْ، وَطَهَّرَ أَعْمَالَكُمْ، وَأَصْلَحَ أَحْوَالَكُمْ. وَأَسْأَلُهُ لَكُمْ دَوَامَ السَّلَامَةِ، وَكَمَالَ السَّعَادَةِ، وَالْآلَاءِ الدَّارَةِ،
وَالْأَحْوَالِ السَّارَةِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ.

ستایش مخصوص خدایی است که سزاوار ستایش و مأل آن است. از آن اوست رساترین ستایش و شیرین ترین آن و سعادت بخش ترین ستایش و سخاوت بار ترین (و شریف ترین) آن و پاک ترین ستایش و بلند ترین آن و ممتاز ترین ستایش و سزاوارترین آن. یگانه و یکتای بی نیاز (ی که همه نیازمندان و گرفتاران آهنگ او نمایند). نه پدری دارد و نه فرزندی. شاهان را (به حکمت و آزمون) مسلط ساخت و به تاختن واداشت. و ستمکاران (و متجاوزان) را هلاکت نمود و کنارشان افکند. و سجایای بلند را (به خلاق) رسانید و شرافت بخشید. و آسمان را بالا برد و بلند گردانید. بستر زمین را گشود و گسترش

داد و محکم نمود و گسترده ساخت. آن را امتداد داد و هموار کرد و (برای زندگی) آماده و مهیا فرمود. آب و مرتعش را به شما ارزانی داشت. تعداد اقوام را (برای زندگی) آماده و مهیا فرمود. آب و مرتعش را به شما ارزانی داشت. تعداد اقوام را (برای زندگی در آن) به درستی. (و حکمت) مقرر فرمود و بر شمار (یکایک) آنان احاطه یافت. و نشانه های بلند هدایت (مقرر فرمود و آنها را بر افراشته و استوار ساخت. معبود نخستین که نه او را هم طرازی است و نه حکمش را مانعی. خدایی نیست جز او، که پادشاه است و مایه) سلامت، صورتگر است و دانا، فرمانروا و مهربان، پاک و بی آلیش. فرمانش ستوده است و حریم کویش آباد (به توجه پرستندگان و نیازمندان) است و سخایش مورد امید. کلامش را به شما آموخت و نشانه هایش را به شما نمایاند. و احکامش را برایتان دست یافتنی نمود. آنچه روا بود حلال و آنچه در خور ممنوعیت بود، حرام شمرد. بار رسالت را بر دوش محمد(صلی الله علیه و آله) افکند. (همان) رسول گرامی که بدو سروری و درستی (در گفتار و کردار و رفتار) ارزانی شده، پاک و پیراسته است. خداوند این امت را به خاطر برتری مقام و بلندی شرف و استواری دین او و کامل بودن آرائش سعادت بخشید. او بی آلیش ترین فرد از آدمیان در هنگامه ولادت و فروزنده ترین ستاره یمن و سعادت است. او بلند پایه ترین آنان (در نیاکان) است و زیباترین آنها در (نسل و) شاخسار. و درست پیمان ترین و کریم ترین آنان است در نوجوانی و بزرگسالی. درود خداوند از آن او و خاندان پاکش باد، درودی خالص و پی در پی و مکرر (برای آنان) و برای دوست داران بزرگوارشان، درودی ماندگار و پیوسته، (برای همیشه:) تا وقتی که برای آسمان حکمی مرقوم است و نقشی مقرر. او فرستاد تا تا برایتان رحمتی باشد و مایه پاکیزگی اعمالتان و آرامش سرای (زندگی) شما و بر طرف شدن نقاط ننگ (: و شرم آور کار)تان. و تا مایه صلاح حالتان باشد و اطاعت شما از خدا و رسولانش و موجب حفظ شما و رحمتی (بس بزرگ و فراگیر). از او فرمان برید و بر دستورش مواظبت ورزید. آنچه را حلال دانست، حلال و هر چه را حرام داشت حرام بشمارید. خدایتان رحمت کند؛ آهنگ کوششی پیوسته نمایید و آزمندی را از خود برانید و تنبلی را وا نهدید. رسم سلامت و حفظ حاکمیت و بالندگی آن را - و آنچه را که موجب دغدغه سینه ها (:و تشویش دلها) و روی کرد درماندگی و پریشانی به سوی به آنهاست - بشناسید.

نهج السعادة فی مستدرک نهج البلاغه ج ۱ ص ۱۰۰ تا ۱۰۳ خ ۲۱، بحار الانوار ج ۹ ط قدیم به
 نقل از سفینه البحار ج ۱ ص ۳۹۷، تاریخ عماد زاده ج امیر المؤمنین ص ۴۳۸-----
 +-----نوشته شده توسط احمد جلالی